

HLAS SPOD MNÍCHA

31. 8. – 6. 9. 2020

farský týždenník, číslo 31/2020, ročník II.

Liturgický kalendár

Pondelok	31.8.	<i>féria</i>	
Utorok	1.9.	<i>féria</i>	
KORYTÁRKY	18. ⁰⁰	+ Ján Malatinec, 1. výročie	
Streda	2.9.	<i>féria</i>	
KRIVÁŇ	18. ⁰⁰	+ rodičia Mária a Pavol Nosál	
Štvrtok	3.9.	<i>Sv. Gregora Veľkého, pápeža a učiteľa Cirkvi</i>	<i>spomienka</i>
KRIVÁŇ	18. ⁰⁰	+ Helena, Stanislav a rod. Poppová, Helena, Mikuláš a rodičia z oboch strán	
Piatok	4.9.	<i>féria</i>	
KORYTÁRKY	17. ⁰⁰	+ Štefan Gonda, 1. výročie	
KRIVÁŇ	18. ⁰⁰	Za Božiu pomoc pri pôrode	
Sobota	5.9.	<i>féria</i>	
KRIVÁŇ	7. ³⁰	+ Štefan (nedož. 90r.) a rodičia z oboch strán	
Nedeľa	6.9.	23. NEDEĽA V OBDOBÍ „CEZ ROK“	
KRIVÁŇ	7. ³⁰	Za veriacich farnosti	
KORYTÁRKY	9. ⁰⁰	Podakovanie PB za 80 r. života Márie Mitterovej a prosba o ďalšie požehnanie	
KRIVÁŇ	10. ³⁰	+ rodičia Košútovci, Hroncovci, bratia Ján a Marián	

Upratovanie kostola:

Kriváň: skupina č. 1 Kriváň - Svrčkovci, Miroslava Ondrášiková

Korytárky: skupina č. 18 Gondová Mária, č. 133

ŽIVOT FARNOSTI

Stretnutie ružencového bratstva

Stretnutie členov ružencového bratstva bude v nedeľu 6.9.2020 po prvej svätej omši.

Prvý piatok a sobota

V týždni je prvý piatok v mesiaci - chorých budem spovedať ako obvykle: vo štvrtok Korytárky a u Svrčkov, v piatok v Kriváni.

V sobotu vás pozývame na fatimský program na Raticovom vrchu. Autobus pôjde ako obvykle.

OHLÁŠKY

Sviatosť manželstva chcú prijať:

1. Marek Žiak, syn Jozefa a Dariny, r. Rončákovej z Hriňovej a Miroslava Lapínová, dcéra Miroslava a Márie, r. Gáberovej z Kriváňa.

2. Martin Schmidt, syn Františka a Adriany, r. Šnekovej z Piešťa a Daniela Nôtová, dcéra Jozefa a Márie, r. Kamenskej z Kriváňa.

Kvety do kostola

Ďakujeme za kvety, ktoré ste podarovali aj tento týždeň. Aj naďalej vo štvrtok počas dňa a v piatok dopoludnia bude v predsieni kostola pripravené vedro s vodou.

Pozvánka na farskú púť

V piatok a sobotu 25. a 26. septembra plánujeme farskú púť, ako poďakovanie za 25 rokov farnosti, do Krakowa a Wadowíc. Navštívime Sanktuárium Božieho milosrdenstva a Sanktuárium sv. Jána Pavla II., prenocujeme vo Wadowiciach u karmelitánov a navštívime rodný dom - Múzeum sv. Jána Pavla II.

Predbežná cena je 50 eur (doprava, obed, večera a raňajky, nocľah a vstupenky do Múzea). Závazne sa treba prihlásiť do konca augusta, kvôli vstupenkám do Múzea.

Obetovali ste...

Na kostol v Kriváni: bohuznámy 30 eur, bohuznámy 100 eur, novomanželia Krejzovci 100 eur, z krstu Petra Krnáča 65 eur.

Na kostol v Korytárkach: bohuznáma 50 eur, upratovacia skupina č. 16 100 eur.

Nech vám to všetkým Pán Boh odmení!

Ako žijeme Eucharistiu?

Už dve nedele sme si priblížili tému o Eucharistii. Dnes by so sa s vami rád podelil o myšlienky Svätého Otca Františka, ktoré na túto tému povedal a ktoré ma vnútorne silno oslovili. Dúfam, že ma to bude viesť k pozitívnej a stálej premene môjho srdca a vzťahu.

Svätý Otec František hovorí:

Položme si niektoré otázky, týkajúce sa vzťahu medzi Eucharistiou, ktorú slávime, a naším životom ako Cirkvi alebo ako jednotlivých kresťanov. Ako žijeme Eucharistiou? Ako prežívame svätú omšu, keď na ňu ideme v nedeľu? Je iba akousi sviatočnou chvíľou? Je silnou tradíciou, ktorú udržiavame? Je príležitosťou stretnúť sa, mať pocit, že som „v poriadku“, alebo je niečím viac?

Veľmi konkrétne signály nám prezrádzajú, ako toto všetko prežívame, ako žijeme Eucharistiou. Sú to príznaky, ktoré nám signalizujú, či Eucharistiou žijeme dobre, alebo nie až tak dobre... Prvou indíciou je to, akým spôsobom pozeráme na druhých a ako o nich uvažujeme. V Eucharistii Kristus vždy obnovuje sebadarovanie, ktoré pre nás vykonal na kríži. Celý jeho život je skutkom úplného odovzdania sa z lásky. Preto rád zotrúval s apoštolmi a s tými, s ktorými sa poznal. Znamenalo to preňho mať účasť na ich túžbach, starostiach, na tom, čo hýbalo ich vnútrom a ich životom. Dnes, keď sa zúčastňujeme na svätej omši, schádzame sa tam s mužmi a ženami každého druhu: mladí, starí, deti; chudobní i dobre zabezpečení; domáci i cudzinci; spolu s rodinou aj sami... Privádza ma však Eucharistia, ktorú slávim, k tomu, aby som ich všetkých považoval naozaj za bratov a sestry? Rozvíja vo mne schopnosť radovať sa s radujúcimi a plakať s plačúcimi? Pobáda ma vykročiť smerom k chudobným, chorým, odsunutým na okraj? Pomáha mi spoznať v nich Ježišovu tvár?

Všetci prichádzame na svätú omšu, pretože milujeme Ježiša a chceme mať účasť na jeho utrpení a zmŕtvychvstaní v Eucharistii. Milujeme však, tak, ako si Ježiš želá, aby sme milovali, tých bratov a sestry, ktorí sú v núdzi? ... Pýtam sa, všetci sa pýtajme: „Ja, ktorý chodím na svätú omšu, ako toto všetko prežívam? Snažím sa pomôcť, byť nablízku, modliť sa za tých, ktorí majú tieto problémy? Alebo som tak trochu ľahostajný? Alebo sa azda venujem klebeteniu: „Videl si, ako je tamtá oblečená a čo má tamten na sebe?“... Toto sa niekedy deje hneď po svätej omši, či nie? Ale áno! A toto sa nemá robiť! Máme si robiť starosti o našich bratov a sestry, ktorí niečo potrebujú, sú chorí, čelia problémom. Prospeje nám dnes, keď budeme myslieť na bratov a sestry, ktorí zápasia s ťažkosťami a prosme Ježiša, toho, ktorého prijímame v Eucharistii, aby nám pomáhal byť im nápomocnými.

Druhým signálom, ktorý je veľmi dôležitý, je dar vedomia, že nám bolo odpustené a ochota odpúšťať. Často sa ľudia pýtajú: „Prečo by sa malo chodiť do kostola, keď vidíme, že tí, čo sú pravidelne na omši, sú rovnakí

hriešnici ako ostatní?“ Koľkokrát sme to už počuli. V skutočnosti ten, kto slávi Eucharistiu, nerobí to preto, že sa považuje za lepšieho od iných alebo by sa chcel takým ukazovať, ale práve preto, že si uvedomuje svoju neustálu potrebu byť prijatý a znovuzrodený Božím milosrdenstvom, ktoré sa stalo telom v Ježišovi Kristovi. Ak ktokoľvek z nás necíti, že potrebuje Božie milosrdenstvo, necíti sa byť hriešnikom, urobí lepšie, ak na svätú omšu nepôjde! Pretože na svätú omšu ideme, lebo sme hriešni a chceme prijať Ježišovo odpustenie, mať účasť na jeho vykúpení, na jeho odpustení. Slovo „vyznávam“, ktoré prednášame na začiatku, nie je „pro forma“, ale opravdivý výraz pokánia! Som hriešnik a vyznávam to! Takto sa začína svätá omša. Nikdy nesmieme zabudnúť na to, že Ježišova Posledná večera sa udiala „v tú noc, keď bol zradený“ (1 Kor 11,23). V tom chlebe a víne, ktoré obetujeme a okolo ktorých sa zhromažďujeme, sa zakaždým obnovuje dar Kristovho tela a krvi na odpustenie našich hriechov. Na svätú omšu máme prichádzať pokorne, ako hriešnici, a Pán nám dáva zmierenie.

Posledný vzácny signál sa nám ponúka zo vzťahu medzi eucharistickým slávením a životom našich kresťanských spoločenstiev. Vždy je potrebné mať na pamäti, že Eucharistia nie je niečo, čo konáme my, nie je akousi našou spomienkou na to, čo Ježiš povedal a vykonal. Nie. Je to činnosť samotného Krista! Kristus je ten, kto ju koná, ktorý je na oltári! A Kristus je Pán. Ide o dar Krista, ktorý sa sprítomňuje a zhromažďuje nás okolo seba, aby nás sýtil svojím slovom a svojím životom. Znamená to, že poslanie i samotná identita Cirkvi vyvierajú stade, z Eucharistie, a tam získavajú svoju podobu. Slávenie sa môže javiť z vonkajšieho hľadiska bezchybné, nádherné, ak nás však nevedie k stretnutiu s Ježišom, môže sa stať, že neprinesie žiadnu výživu pre naše srdce a pre náš život. Prostredníctvom Eucharistie však Kristus chce vstúpiť do nášho života a tak ho preniknúť svojou milosťou, aby v každom kresťanskom spoločenstve vládol súlad medzi liturgiou a životom, tento dôsledný súlad bohoslužby a života.

Srdce sa napĺňa dôverou a nádejou pri pomyslení na Ježišove slová v evanjeliu: „Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň“ (Jn 6,54). Prežívajme Eucharistiu v duchu viery a modlitby, odpustenia, pokánia, radosti spoločenstva, záujmu o najnúdznejších i o potreby toľkých bratov a sestier, v istote, že Pán splní, čo prisľúbil: večný život! Nech sa tak stane.